

дителя или на силния и богатия отъ които може да се очаква нѣкаква си милость.

Сестритѣ даже вече се уморихъ да отговарятъ на поклонитѣ, да подаватъ на дѣсно и на лѣво ржка за да стискатъ ржцѣтѣ на българкитѣ и да отговарятъ на приветствията и на разнитѣ питання,— толкозъ повече че не проумѣвахъ всичкитѣ имъ думи. По този начинъ ние пжтувахме въ тѣснитѣ габровски улици като занимавахме на нѣкои мѣста почти всичката имъ широчина; минахме каменний мостъ прѣзъ рѣка Янтра, която тукъ образува единъ живописенъ водонадъ; прѣгазихме друга една малка рѣка, която на близо се излива въ Янтра, и скоро дойдохме срѣщу най-голѣмия домъ—училището, гдѣто бѣше расположена болницата на 9-та пѣхотна дивизия, що бѣше тукъ вчера пристигнала:

Азъ тозъ часъ намѣрихъ главния лѣкаръ, распитахъ го какъ и гдѣ можемъ ние да се настанимъ,— и получихъ отговоръ, че заради квартира трѣбва да помолимъ тукашния окржний началникъ, Капитана Маслова.

— Какъ! нѣма тука сж наредени наши властни? — зачудихъ се азъ.

— Да,—и Окруженъ Началникъ и Командантъ... и така ние сега ще пратимъ да го помолимъ за да ви намѣри квартира, а между това вие не обичате ли да разгледате болницата? у насъ вече има 108 челоуѣка ранени.

Всичкитѣ желаяхме да захванемъ по-скоро да служимъ на нашитѣ страдалци братия, и на драго сърдце приехме това поканване. Дойдохме на близу при голѣмото, даже и като че не за Габрово, каменное здание на два ката, направено по европейска ар-